

A/s Thorshavns Dampvaskeri

har udvidet sin Virksomhed til ogsaa at omfatte

Damp-Fjerrensning.

Vi modtager alle Slags Fjer til Rensning.
Vi modtager Dynner og Hovedpuder, renser
Fjerene og Vaarene.

Vi omforandrer alm. Dynner til Kanaldynner.
Telefon 163. Telefon 163.

A.S. BALSLEV & CO. Telefoner Nr. 20 og 237. Trælastafdeling Nr. 194. THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Temmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister -
Krydsfiner - Kalkelovne - Komfurer - Galv. Bolgejern-
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldlim -
Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monterjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,

ið er

tykkara blað!

Ávaring.

Tey fólk úr øðrum bygðum, sum ólógliga ganga í Porkeris
haga, verða meldað heinan vegin. Her skulu smáfuglar og heida-
fuglar eiga frið.

At seta tjeld upp í haga okkara er strangt forboðið og
verður ikki tolað.

Hagaeigararnir.

Málaraförretning.

Papp, tapet, møbelpolitur, alt
málarafakium viðvíkjandi! Best,
billigast. — Orðrar frá bygðum
ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Máling

Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Frit Valg ^{nu} kun 49 Øre.

Spild endelig ikke Tiden, men benyt Dem
af Chansen straks, og vent endelig ikke
til det er for sent, thi alle Reseda Varer
er nedsat fra alt frit Valg 95 Øre og helt
ned til alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet
gælder idag og følgende Dage saalænge
Lageret haves fra Reseda Afdelingen

hos M SKÆLING Tórshavn

SPYRJD EFTIR
SMÖRLIKA!

Sól

Fyrsta flokks

Lakkfernis

til gólv og
annað træ

Tornar ófara skjött. Ljóst
og hálvgott. Ófara gott til
at blanda út í maling.
Lagnað til tað
føroyska vedurlagið.

Fæst hjá teim
flestu keyppmonnum.

Teknisk kemisk Fabrikk

OKKARA

Ferðist við Tjaldrinum.

Føroyskt toy og tógv

fæst framvegis.

Telefon 40. Berghild Evensen. Telefon 40.

Haldið „Føroya Social-Demokrat“!

Alle Husmødre køber

kun den færø-
ske Margarine ^{Nr. 1} som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Annoncerende!!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“
til al Avertering i Fremtiden.

Uttegavarar: Javnaðarmannafelag.

Blaðtjórar: P. M. Dam, Tveroyri, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

bert at geva frá tygum, tað tygum sjálvur hevdu
fingið. Tygum hevdu onga avvitandi ætlan við hesum,
tað var einki tygum miðaðu imóti við okkum, nei
tað var bert ein óavvitandi langtan, ið trongdi á,
ein langtan eftir tí stóra landinum handan havið,
oyggjafólksins djúpa meginlandetrá.

Og tygum hava arvað hessa langtan frá fedrun-
um, frá teimum, ið vóru rívnir leysir frá teirra móður-
jerd og hava gingið her kanska hundráð ár, kanska
fleiri hundráð ár við einari heimlangtan, sum var
sorg. Nú eru árin vorðin túsund, nú eru vit grógvn
fæst til Føroyar, til Atlantshavið; heimlangtanin er
ikki sorg longur, ikki saknur, men er vorðin til eitt
sinnislag, eitt djúpt heilt hjartadrag.

Eg havi vurnast arvaða langtan hjá okkum sjálv-
um, taðir. Tað var eina ferðina vit vóru og skóru
upp haga; best sum vit stóndu, né skjóta tygum
hakan í jerdina, rætta ryggin og stóra út yvir dalin;
eg geri tað sama. Tá sóu vit ein skóg fyrri okkum
og hoyrdu leyvsúð. Tað var fjallaskuggin, ið hevði
rørt við ein strong, vit høvdu arvað, ein strong, ið
var sprottin av víðsænga og hevði havi sínar retur
í skógmold, í dreymbónani skógdýp. Tað kendist
sum ein heit alda, ið fylgdi okkum og hvarv.

Latum okkum minnst hin gamla avbyggdarmannin
aftur. Hvussu bær tað til, at hann spurdi ókunnug-
mannin tíðindi úr Noregi?

„Jú, tað gjerdi tann maðurin altíð,“ segði faðir,
„hitti hann fremmandefólk, var tað altíð fyrst at

spyrja hjá honum, um tað vóru nekur tíðindi úr
Noregi.“

Er annað at hugsa, enn at hansara underligi
spurningur hevur verið ein fornleiv, ið hevur fingið
loyvi til at liva í tí stóra einseminum millum fjellini
í hansara heimbygd, og kunnu vit ikki gjøgnum
spurningin hjá hesum gamla avbyggdarmanni mest-
sum hóma eina farna tíð — sum kanska heldur
ikki er so heilt fjar — tá hvør maður spurdi tað
sama, tá vanligt fólk í Føroyum spurdi fyrst og fremst
um Noregstíðindi, tí tað vóru tíðindi heiman?

So sterk eru ættarbond.

Tað var eingin braneggjaður segumaður, ið risti
hesa Noregsmynd í mina barnasál, nei tað var ein
verlig stilliferandi hond, og lika so varliga og still-
ferandi hvarv myndin inn í djúpari sinnislag, tá
barnið kom í mannáar og livsins sólsvangi gerandis-
dagur fór at treingja á.

Men burtur var myndin ikki. Ein dagin eg kom
á land í Bjergvin og á fyrsta sinni í livinum setti
min fót í ein skóg, tá stóð barnadaganna Noreg fyrri
mær aftur lika livandi, lika litrítt, lika dragandi.

Tað er vakurt at siggja hvítar fuglar bæða sær í
silvurglæstum fjallaáum, tað er enn vakrari at siggja
mídnáttarsólinu sandra sínar gullnægdir yvir hav-
rekandi ts, men vakrast falið sær tá skógurin fyrstu
ferð, eg sá hann: Tungan lékk ikki talað og eygað
ikki nýtt sína sjón, tað hvelti ein djúp, djúp undran
fram í mær. Tað var, sum eg steig á vígða jerd,

tað var sum træni rundan um meg vóru vígdar
kirkjúsúlur, og leysvúðið í erva var eitt kór, ið sang
fyrri Gudi.

Stundin var fyrri mær ein livsleta, ein av hesum
heilt fáa letunum, tá vit mestsum verða hevjað upp
um vára gerandisveran, so sjónarringurin víðkast,
so eygað sær longri og djúpari enn vanligt. Og eg
sá tygum koma til mín, faðir, taka í hondina á mær
og leiða meg inn millum træni. Vit gingu báðir
tigandi og hugdu: Og vit vóru ikki fremmandir, vit
kendu so sterkt, at vit høvdu verið her fyrr, kendu
so sterkt, at vit høvdu longst aftur higar, longst í
tríati ættarlið, í túsund ár.

Hvat er nú alt hetta, ið eg her havi skrivað?

Jú, hetta er vart tilknyti til Noregs, hetta er
ævintýrið um várt stóra, gamla fedrannaland handan
hav; ævintýrið, ja tí ævintýr er gingið í várt gamla
fedrland; vit hava lyft tað upp í eina hægru veru,
hult tað í dreym og yrking og givið barnunum tað
til ognar.

Vit minnst aftur hina livsletuna í Bjergvin fyrstu
ferð, eg sá skóg, faðir og eg gingu í djúpari tøg
millum træni. So koma vit í eina brekku, vit ganga
alsamt og koma upp um skógin, upp í barren haga.
Har eru brúnar lyngrustir, gular mýrimossaflettur,
grenir grasflettur og dækk svarðloysi. Vit hyggja
hvar upp á annan og eru undarliga við, tað er mest
sum vit hava gjørt okkum sekar av at tekkjast